

Sag T-168/95

Eridania Zuccherifici Nazionali SpA m.fl.

mod

Rådet for Den Europæiske Union

»Fælles markedsordning for sukker — fastsættelse af afledte interventionspriser for underskudsområder — annullationssøgsmål — fysiske og juridiske personer — afvisning«

Rettens dom (Første Afdeling) af 8. juli 1999 II-2247

Sammendrag af dom

Annullationssøgsmål — fysiske eller juridiske personer — retsakter, der berører dem umiddelbart og individuelt — bestemmelse om fastsættelse af den afledte interventionspris for hvidt sukker for alle områder i Italien i et produktionsår — søgsmål anlagt af italienske sukkerproducenter — afvisning

[EF-traktaten, art. 173, stk. 4 (efter ændring nu art. 230, stk. 4, EF); Rådets forordning nr. 1534/95, art. 1, litra f)]

Et annullationssøgsmål anlagt af italienske sukkerproducenter til anfægtelse af artikel 1, litra f), i forordning nr. 1534/95, der fastsætter den afledte interventionspris på hvidt sukker for alle områder i Italien for produktionsåret 1995/1996, skal afvises.

Denne bestemmelse finder anvendelse på objektivi beskrevne situationer og skaber retsvirkninger for kategorier af retssubjekter, som er defineret generelt og abstrakt, idet den dels pålægger det italienske interventionsorgan til denne pris at købe ethvert parti, som de pågældende producenter tilbyder dem, og således finder anvendelse på et ubestemt antal transaktioner, og dels, da fastsættelsen af denne pris direkte indvirker på de mindstepriser, som de sidstnævnte skal betale de italienske sukkerroevlere, også finder anvendelse på et ubestemt antal transaktioner forud for interventionsforretningerne.

Desuden skal denne ordning om »regionalisering« af priserne på hvidt sukker, hvorefter der hvert år for hvidt sukker fastsættes en interventionspris for de områder i Fællesskabet, som ikke har underskud, og en afledt interventionspris for hvert af de områder, som har underskud, på det grundlag, der så nøjagtigt som muligt afspejler de økonomiske realiteter, objektivi anvendes på alle sukkerproducenter og sukkerroevlere og ikke tage specielt sigte på den enkelte producent.

Selv om det lægges til grund, at sagsøgernes identitet på tidspunktet for den anfægtede forordnings vedtagelse faktisk var Rådet bekendt som indehavere af produktionskvoter for sukker, er dette ikke tilstrækkeligt til at anse sagsøgerne for individuelt berørt, idet muligheden for mere eller mindre nøjagtigt at fastslå antallet og identiteten af de retssubjekter, en retsakt finder anvendelse på, ikke er tilstrækkelig til at rejse tvivl om, at retsakten har karakter af en forordning, når det står fast, at den anvendes på grundlag af en objektivi bestemt retlig eller faktisk situation, der er beskrevet i akten.

I øvrigt kan den omstændighed alene, at sagsøgerne er indehavere af produktionskvoter, ikke give grundlag for at antage, at særlige interesser er blevet tilsidesat i deres tilfælde. Der har nemlig ikke til tildelingen til sagsøgerne af produktionskvoter før vedtagelsen af den anfægtede forordning været knyttet en ret til at få fastsat en bestemt interventionspris. Sagsøgernes retsstilling adskiller sig derfor fra retsstillingen for de andre indehavere af produktionskvoter, der alle har måttet acceptere de interventionspriser, Rådet havde fastsat på baggrund af den forventede forsyningssituation i de forskellige produktionsområder.